Alphen aan den Rijn,
12-07-2026

Betreft: isoleren **van** de burger met als gevolg eenzaamheid

L.S.,

Hoewel hieronder mijn eigen ervaringen worden onderschreven en ik mij realiseer dat het ‘onbegonnen werk’ is in te gaan op ‘individuele gevallen’ hoop ik dat er toch aandacht aan wordt gegeven omdat ik mij ook realiseer dat mijn ervaringen niet uniek zijn.

Vriendelijk verzoek om alle vormen van privacybescherming toe te passen

Omdat ik geen reactie heb ontvangen op eerder contact over waarom ik verbaasd ben dat Alphen aan den Rijn zou behoren tot de meest veilige gemeente.
Voor wat betreft ‘sociale veiligheid’ heb ik ervaren dat het allerminst zo is.

Al jaren wordt gepropageerd dat ‘de burger’ vooruitziet/bijtijds maatregelen treft.
Als gevolg van inklinken van de bodem met (kans van) ontstaan van sinkholes en de daaruit ontstane actie van een buurman heb ik als gevolg van fysiek geweld door een zoon (ca. 25j) van die buren, aangespoord door zijn ouders(!), een blessure aan mijn schouder waardoor ik sindsdien dagelijks pijn en functiebeperking aan voornamelijk 1 arm ervaar.
(De gemeente adviseert ter voorkoming van het eventueel ontstaan van sinkholes het toepassen van platen, zoals trespa, langs gevels om het aldaar ontstaan van sinkholes te voorkomen. Mijn buren belemmeren mij het (laten) plaatsen van deze, door mij in de loop van de tijd verzamelde, trespaplaten langs de gevel van mijn schuur aan het gemeenschappelijk achterpad. Wel vinden zij dat zij recht hebben op die (door mij in de loop der jaren verzamelde) trespa om deze o.a. te gebruiken bij ‘problemen’ van het ontstaan van sinkholes langs de gevels van **hun eigen woning**!)
Bij hierboven vermeld incident heb ik 112 gebeld. De bezoekende agent gaf als reactie dat ik ‘geen aangifte kon doen omdat ik geen ZICHTBAAR lichamelijk letsel had”, waarop ik meldde te hopen dat mijn schouders ‘over zouden gaan’. Helaas gebeurde dat niet en vervolgens is, na instemming van de huisarts, een echo gemaakt waarop een scheurtje in de pees van 1 van de bicepskoppen is gediagnostiseerd.
(Zowel fysiotherapeut als huisarts hebben mij kenbaar gemaakt dat er nimmer (volledig) herstel zal zijn. Desondanks hoop ik zelf dat het wel het geval zal zijn.)
Met dit medisch verslag kon ik wel aangifte doen. Deze is, zoals is gebleken, de dag erna **geseponeerd ‘omdat er voor mij geen getuigen waren’!** (Natuurlijk waren er getuigen: de dader c.s. Die vertellen echter niet de waarheid. Dus blijkt een slachtoffer niet te worden geloofd. Wel de dader. Oftewel **‘de leugen regeert’**!). (Bij een later contact met de Politie kreeg ik op mijn vraag naar advies m.b.t. ‘tot getuigen’ het advies camera te laten aanbrengen. Navraag leerde mij dat dit ‘juridisch niet is toegestaan’!!!)
Omdat ik Fonds Slachtofferhulp, toen deze mij belde wat kennelijk gebruikelijk is na het doen van aangifte, kenbaar maakte dat er toch ‘verslag van 112-melding moest zijn en info van de dienstdoende agent die mij vroeg wat ik wilde dat hij zou doen en mijn reactie ‘graag naar nr. 12 gaan en vragen naar de naam van de persoon die mij zo hardhandig de tuin had ingewerkt’ werd mij geadviseerd ‘in beroep te gaan’. Met een aangetekend schrijven, dus kosten voor het slachtoffer (!), heb ik het OM benaderd die als reactie gaf ‘**sepot blijft, er ligt te veel op de plank**’. Bovendien hoorde ik Mr. Richard Korver, strafrechtadvocaat op tv zeggen: “het strafrecht in het civiel recht loopt vast”. Slachtoffers ‘lopen op die manier tegen een muur’.
Privacybescherming blijkt te zijn ‘doorgeschoten’.
(*Behalve dat de na de 112-melding bezoekende agent aangaf mij niet de naam van de ‘dader’ prijs te geven heb ik ervaren dat ‘het slachtoffer’ (ik) geen inzage mag hebben in het verslag van de 112-*

melding en de 'notitie' van de agent. Ik kan dus niet nagaan of ik alsnog vertrouwen kan hebben in de Politie (dus of hij idd navraag heeft gedaan over de 'naam wie mij zo hardhandig mijn tuin heeft ingewerkt') en of 'de dader' 'de waarheid heeft gesproken'!) Welk recht heeft een slachtoffer?
Dit overkomt niet alleen mij. Veel burgers in Nederland, zoals bij herhaling via 'de media' blijkt.
Ook de Burgemeester hierover benaderen levert geen positief, constructief resultaat. (In een gesprek met de Burgemeester, voormalig Officier van Justitie (!), hierover was zijn reactie "ik kan wel 10 boeken schrijven over onrecht".!!!) Ook mijn verzoek collega-burgemeesters aan te sporen dat (eindelijk) 'slachtoffers op de juiste behandeling kunnen rekenen' had geen positief gevolg.
(Uit berichten in 'de media' concludeer ik dat er meerdere oorzaken worden aangegeven voor het vastlopen van 'rechtsbescherming'.)
Dit leidt niet alleen tot onnodige belasting van de Zorg ook is dat m.i. 1 van de oorzaken van 'polarisatie'. De dader gaat straffeloos vrijuit (wat anderen weer kan aansporen tot 'daderschap') en het slachtoffer wordt op meerdere fronten 'geslachtofferd', fysiek, mentaal, financieel. Ook zal dit ertoe leiden dat Politie/veiligheid steeds meer wordt belast met als gevolg toenemende frustratie bij de burger.
Deze meldingen komen zo niet eens in de statistieken waardoor er een **vertekend beeld in de media ontstaat, o.a. v.w.b. 'veiligheid'**. (Wat ook weer wordt meegenomen in informatie over 'het geluksgevoel van de burger'.)
Daders kunnen op die manier ook bewijs van VOG verkrijgen, wat m.i. onterecht is.
Velen scharen zich graag achter 'de sterken' waardoor er (grote) kans is dat 'het slachtoffer wordt geïsoleerd'.

Door het niet opnemen van aangifte/seponeren ervan door de Politie heeft het slachtoffer geen verhaalrecht op de dader. O.a. voor uit het incident voortvloeiende zorgkosten zoals ft als die niet in het verzekeringspakket vallen, in mijn geval noodgedwongen extra behandeling door tandarts/mondhygiënist door niet goed functioneren van de rechterarm), noodzakelijke aanschaf van hulpmiddelen, inschakelen voor hulp voor werkzaamheden die als gevolg van het incident niet (meer) door het slachtoffer zelf uitgevoerd kunnen worden.

Politie, in alle lagen, propageert onverminderd om aangifte te doen. (Voor de statistieken???) Als meer en meer aangiftes zo worden afgehandeld leidt dat door allerlei redenen tot frustratie.
Tijdens een openbare bijeenkomst waar 'de burger' informatie kreeg door Politie, Fonds Slachtofferhulp en 'de Bank' probeerde ik aan te geven begrip te hebben voor de positieve presentatie van organisaties maar het te betreuren te hebben ervaren dat organisaties, instanties niet openstaan voor kritiek/negatieve ervaringen. Ik vrees dat de presentatoren van die bijeenkomst het hebben ervaren als kritiek op hen persoonlijk wat geenszins mijn bedoeling was en is. Door beschreven situatie zal helaas geen lering worden getrokken.
(Ik heb ervaren dat als eenmaal het 'gelukt' is een afspraak te maken voor het doen van aangifte 'het slachtoffer' digitaal geïnformeerd wordt over diens 'rechten' en dat het Fonds Slachtofferhulp contact zal opnemen. Mijn ervaring met het Fonds Slachtofferhulp is dat 'het slachtoffer' echt zelf alle 'acties' moet ondernemen. Dit kan zo'n belasting zijn voor 'het slachtoffer' dat deze 'verder (mentaal) wegzakt'.) Aan het eind van genoemde lezing onderschreef 1 van de aanwezigen mijn 'ervaring'. In de dagen erop toen ik bij toeval een andere aanwezige ontmoette gebeurde hetzelfde wat zich een andere dag bij toevallige ontmoeting van een andere aanwezige bij die bijeenkomst herhaalde!
Van harte hoop ik dat u uw netwerk gebruikt om hierin verandering, ten goede van 'het slachtoffer', te verkrijgen. Ik verneem graag van u.

Inmiddels heb ik ervaren dat 'het slachtoffer' zich niet moet laten leiden door Fonds Slachtofferhulp maar, als daar de mogelijkheid is, meteen contact moet opnemen met Rechtsbijstand!

Ergo, naast de goedbedoelde intentie aandacht te vestigen op het Fonds Slachtofferhulp moet direct ook op bovenstaande mogelijkheid, het inschakelen van Rechtsbijstand, worden gewezen. (Voor mij kwam dit inzicht te laat.)
Het zou fijn zijn, eigenlijk vanzelfsprekend moeten zijn als 'het slachtoffer' niet alleen de aandacht krijgt zoals het behoort maar dat ook 'het systeem' er zo op is ingericht.

Het incident met mijn buren van nr. 12 zie ik als een escalatie van niet adequaat optreden door de politie op mijn meldingen/pogingen tot doen van aangifte van gedrag van buren nr. 14 richting mij. Met de wetenschap dat ook anderen dit overkomt kan ik niet anders oordelen dat het toch niet past in de gedachte als zou 'Alphen een veilige gemeente zijn'. Iets wat toch eigenlijk normaal zou moeten zijn.

'Maatschappelijke ondersteuning'
De zin en 'onzin' hiervan door foutieve beeldvorming.

Doordat ik volledig rechtshandig ben en ik door genoemde blessure functiebeperking heb van mijn rechterarm (problemen met vele handelingen en ik dagelijks de hele dag door pijn ervaar) werd ik geattendeerd op 'de mogelijkheid van het verkrijgen van hulp'. Dit zou worden geregeld via de gebiedsadviseur.
(In tegenstelling tot het bekende spreekwoord 'een goede buur is beter dan een verre vrind' heb ik ervaren dat mijn buren c.s. naast de jaren ervaren te hebben van het aanrichten van schade aan o.a. mijn eigendommen er genoegen in scheppen wanneer zij merken dat 'ik nadeel ervaar van mijn 'beperkingen als gevolg van de blessure aan mijn arm'.)
Toen de gebiedsadviseur mij thuis zou bezoeken om 'eventuele hulp te bespreken' vroeg hij mij of ik het goed vond dat een 'collega' meekwam. Mijn reactie "ik sta altijd open voor positiviteit/positieve mensen". I.p.v. een mogelijk gebiedsadviseur in spé, zoals ik had verwacht, bleek het een medewerker van Tom in de Buurt te zijn. 'Gelukkig', realiseer ik mij achteraf door de negatieve ervaringen aansluitend hieraan, ben ik Tom in de Buurt uiteindelijk niets verschuldigd omdat ik geen gebruik gemaakt heb van hun diensten!
Ik heb nu ervaren dat door 'dit contact' ik genoteerd sta in het WMO. Om die reden kreeg ik bij herhaling een enquête toegezonden. Hoewel ik mij de nadelen van een enquête realiseer (antwoorden op vragen zijn veelal suggestief en passen vaak niet bij de werkelijkheid) heb ik deze toch ingevuld. Aansluitend heb ik telefonisch contact opgenomen omdat ik hoopte kopie te kunnen krijgen van mijn informatie. Om 'privacy redenen' blijkt zulks niet mogelijk. Tijdens dat gesprek werd niet ontkend dat **mijn informatie wellicht niet zal leiden tot het delen van mijn informatie aan de gemeente** als blijkt dat ik een van de weinigen met kritische informatie ben. (Niet iedereen durft constructief kritisch te zijn en dit te uiten! Om diverse redenen.) **Daarmee blijkt dat er grote kans is dat (ook door u) beslissingen worden genomen op basis van onjuiste/onvolledige informatie!**
Ook via Groene Hart Koerier o.a. d.d. eind april 2026, die doordat de gemeente deze niet subsidieert slechts digitaal te lezen is waardoor deze (vaak) bij de spam belandt, is de mogelijkheid een soort enquête/vragenlijst over Tom in de Buurt in te vullen. Ook deze enquête biedt niet de mogelijkheid de ware (kritische) informatie in te vullen. Ook dat is een voorbeeld dat **daarmee blijkt dat er grote kans is dat (ook door u) beslissingen (ook over het verstrekken van subsidie) worden genomen op basis van onjuiste/onvolledige informatie!**

In de loop van de (kennismakings-)bezoeken van medewerkers van Tom in de Buurt bleek dat er een **onterechte** zorgmelding over mij was gedaan, die later is 'gesloten' als zou de situatie verbeterd zijn. Woedend heb ik gereageerd richting mevrouw Aouadi, de ondertekenaar, op de door ZVH mij toegezonden brief. Nimmer heb ik van mevrouw Aouadi reactie mogen ontvangen op

mijn e-mail! Ik was in de veronderstelling dat de **onterechte** zorgmelding door Tom in de Buurt was gedaan.
(De situatie is geenszins verbeterd. Na deze ervaring laat ik niemand meer binnen, buiten diegenen waarvan ik inschat dat ik die wel kan vertrouwen. Dergelijke ervaring(en) zou de mens absoluut paranoia maken en **mensen in isolatie brengen**!) Sluiten van deze zorgmelding vind ik niet voldoende. De zorgmelding moet volledig ongedaan worden.
Na lang doorvragen, mailverkeer, bij de gebiedsadviseur erkende hij dat hijzelf de zorgmelding had gedaan 'op advies van zijn collega's omdat anders de medewerking van Tom in de Buurt niet mogelijk was'. Ik ben diep geschokt over deze actie door de gebiedsadviseur.
(Ondanks vele advertenties over Tom in de Buurt lees ik NERGENS dat een 'zorgmelding' noodzakelijk is om voor hulp in aanmerking te komen!!!) Als het klopt dat Tom in de buurt gesubsidieerd wordt zijn die advertenties en mogelijk de enquêtes gefinancierd uit 'gemeenschapsgeld'!)
Ik hoopte alsnog te mogen 'lezen' in de reactie van de gebiedsadviseur dat deze **onterechte** zorgmelding uit het systeem is gehaald en dat mijn naam volledig is gezuiverd bij iedereen en elke instantie/organisatie.
Hoewel de gebiedsadviseur mij zijn excuses aanbood over het doen van deze **onterechte** zorgmelding is dat voor mij niet voldoende hetgeen ik hem ook kenbaar heb gemaakt. Hij heeft mij toegezegd na te gaan of/hoe de zorgmelding 'gewist' kan worden waarop ik hem heb verzocht mij op de hoogte te houden welke acties door hem zijn ondernomen en met welk resultaat! Uiteindelijk heb ik van hem begrepen dat dat niet mogelijk zou zijn. Het is mij niet bekend welke pogingen hij hiertoe heeft gedaan! Als hij alsnog(!) 'correct' heeft gehandeld zou hij moeten aangeven dat het een door hem gedane **ONTERECHTE** melding was.
De gebiedsadviseur heb ik per mail laten weten verbolgen te zijn over zijn uitspraak tijdens een gesprek (over een gemeenschappelijke schutting) met mijn buren van C18, hem en mij dat ik 'net als andere ouderen door ouderdom niet flexibel ben/zou zijn. (Van ganser harte hoop ik dat dat nimmer meer wordt gezegd.) Ik ervaar een dergelijk 'verbindend' gesprek meer als het isoleren van 'de senior' in dit geval mij (geboren in 1948).
(M.i. kunnen 'jongeren' zeer star zijn in hun denkbeelden en niet 'openstaan' voor de ervaringen van 'de senior'.)
(Het lijkt soms lastig een goed geheugen te hebben. Niet iedereen waardeert mijn goede geheugen😉.)
Helaas heb ik ook ervaren dat de 'schuld', onterecht, wordt geschoven op de 'kwetsbare'.

Door deze ervaringen met deze gebiedsadviseur lukt het mij niet anders dan 'koel' te reageren als wij elkaar onverhoeds treffen. Communicatie met hem wens ik niet meer 'mondeling' te doen. Immers 'vertrouwen komt te voet en gaat te paard'. Helaas heb ik ook in schriftelijk/digitaal contact ervaren dat wij 'verschillen' in 'beleving'.

Wanneer mag ik mij EINDELIJK Veilig voelen en weten Veilig te zijn in mijn eigen woonomgeving???
Ik meen te mogen veronderstellen dat dit een basisrecht is voor eenieder!

Voor wat betreft 'verkiezingen' zie ik 'democratie' als waardevol, waarbij ronselen van stemmen strafbaar is.
Bij situaties die 'beslissingen' bij buren betreffen heb ik ervaren dat 'democratisch genomen besluit' niet altijd het predicaat 'democratisch' mag hebben.
Sinds bewoners van nr. 14 mijn naaste buren (ca. 1994) zijn ervaar ik 'terrorisme' door hen (intimidatie, ook mijn kinderen werden toen zij nog thuiswonend waren door hen geïntimideerd, bedreiging, bevuilen en vernielen van mijn eigendommen) en door hun in de loop der jaren geworden 'aanhangers'. Als een 'aftreksel van verbod op 'ronselen van stemmen' in deze zou

gelden zou er wellicht kans zijn dat ik mij ‘veilig mag wanen in eigen woonomgeving’, dus wanneer deze houding van/behandeling door buren afgestraft wordt.

Als het klopt dat de taakstelling van een gebiedsadviseur ‘verbinden’ is zou het gepast zijn als hij de overige gebruikers van het gemeenschappelijke achterpad overtuigt van de noodzaak dat dit alsnog adequaat op de juiste hoogte wordt gebracht zodat ik probleemloos mijn fiets in de schuur kan plaatsen.

Door toedoen van buren op nr. 12 is enige jaren geleden de brandgang, noodzakelijk vluchtroute, veranderd in een ‘achterpad’ waarbij 1 zijde zowel in- als uitgang is. (Daarbij heeft hij een aan zijn tuin aangrenzend deel zich toegeëigend.) Dit handelen is in de loop van de jaren ook elders door bewoners overgenomen. Dit wordt (door meerdere) aanwonende bewoners als onveilig ervaren. Vooral als een of meer bewoners gebruik maken van bbq/vuurkorf en het vuur hiervan zeer hoog opsteken.
Zeker als veiligheid van de burger wordt gezien als basisvoorwaarde lijkt het mij prioriteit als een dergelijke situatie wordt teruggedraaid tot een oorspronkelijke ‘brandgang’/een veilige vluchtroute.
Voorkomen is beter dan ‘achteraf jeremiëren’.

Van harte hoop ik dat u deze informatie als zeer vertrouwelijk behandelt en dat u wil meewerken aan het oplossen van deze voor mij zeer urgente zaak en **dat niemand anders dergelijke ervaring overkomt!**
Van harte ben ik bereid alle genoemde zaken persoonlijk toe te lichten.
Graag verneem ik, waarvoor alvast dank.

Vriendelijke groet,

Naam bekent bij de griffie